

Муринович Н.Ю.

ПОНЯТТЯ ДИДАКТИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ

В сучасному високотехнологічному світі освіта набуває особливого значення і підвищується значущість педагогічної діяльності. Вимоги до сучасного педагога охоплюють всі сфери його професійної діяльності, але особливо важливими стають здатність розроблювати нові технології навчання та самостійно адаптовувати існуючі освітні технології до умов навчання, що змінюються дуже швидко. Це зумовлює підвищення ролі дидактичної компетентності викладача як складника його професійної компетентності. Найбільш актуальним це є для інженерів-педагогів комп'ютерного профілю або тих, хто навчає майбутніх фахівців ІТ-галузі, бо в цій сфері діяльності зміни відбуваються найбільш швидко.

Проблеми дидактичної компетентності та її формування вивчались багатьма науковцями Атаманчуком О.М., Бойко І.І., Гриньовим В.Й., Заболотнім О.А., Колесник Н.Є., Корнейко І.В., Тархан Л.З. і т.д.

Аналіз досліджень щодо трактування поняття дидактична компетентність показав, що вчені розглядають його у різних аспектах. Як коло повноважень і функцій у сфері освітньої діяльності, як підготовленість до здійснення навчально-методичної діяльності та організацію дидактичного процесу.

Одні науковці розглядають це поняття як якість особистості (Атаманчук О.М., Бойко І.І., Гриньов В.Й., Заболотній О.А., Тархан Л.З.), тобто сукупність особистісних якостей, професійних цінностей і дидактичних умінь, які направлені на виконання дидактико-професійної та освітньо-навчальної діяльності. Інші як здатність (Колесник Н.Є., Корнейко І.В.), а саме можливість вирішувати різноманітні дидактичні та професійно-освітні завдання, здатність творчо мислити в навчальному процесі, здійснювати освітньо-навчальну діяльність та досягати педагогічних результатів за рахунок професійно-особистісного розвитку.

Деякі розглядають дидактичну компетентність як готовність (Бойко І.І., Гриньов В.Й.), тобто спроможність організації дидактичного процесу та підготовленість з теоретичної, практичної та психологічної направленості, що дає змогу виконувати навчально-методичну діяльність та організувати дидактичний процес. При такій різноманітності є спільне, всі дослідники розглядають особистісний аспект як інтегративні якості особистості та діяльнісний аспект як здатність.

Аналіз сучасної наукової літератури дозволив з'ясувати відсутність єдиного підходу трактування поняття, недостатність розкриття специфіки інженерів-педагогів. Аналіз провідних психолого-педагогічних фахових видань показав певні зміни у трактуванні поняття дидактична компетентність. Акцент дослідники переносять не лише з особистісного утворення, але й беруть до уваги освітнє середовище. Для інженера-педагога це набуває особливого значення бо на всіх посадах його діяльність навіть суто інженерна достатньо часто пов'язана з педагогічною діяльністю. Для уточнення сутності поняття дидактичної компетентності було проведено словниковий аналіз, контент-аналіз останніх публікацій, аналіз експертного досвіду. Було виявлено, що дидактична компетентність це не тільки здатність ефективно здійснювати діяльність, а й спосіб буття й взаємодії в освітньому середовищі.